

El Salvador: en yrkesskola för kvinnor

Med sina 500 000 invånare är Soyapango den tätast befolkade kommun som hör till huvudstaden San Salvador. Här finner vi Siramá-Prusia, ett samhälleligt projekt som har som mål att underlätta för kvinnor att komma in på arbetsmarknaden. Under de fem år det funnits till har Siramá-Prusia kunnat förbereda 1 670 kvinnor, inte bara från Soyapango utan också från andra närliggande orter, för yrkeslivet.

2004-12-11

Rosa Delmy Abrego bor i Soyapango och är mor till två tonårsflickor.

Hennes familj tillhör de 40% salvadoranska familjer där kvinnan har hela ansvaret för hushållet. Hon vet mycket väl hur svårt det är att skaffa arbete och försörja en familj, när det är fattigdom och brist på utbildning som styr hela existensen

Men hennes liv fick en annan vändning när hon en dag fick höra talas om att hon kunde få delta i några kurser i tillskärning och sömnad. Att få tillfälle att lära ett yrke i sin egen stad, utan att för den skull behöva lämna sin familj utan tillsyn hade hon dittills inte trott var möjligt. Hon fick veta att dessa kurser gavs i Siramá-Prusia, och det var dit hon begav sig i hopp om att kunna förbereda sig för en bättre

framtid. Hon skrev in sig och för att ha råd med kursen var hon tvungen att ta ett lån i en bank, vilket gjorde att hon kunde köpa sin första sömnadsutrustning, en vanlig symaskin och en med "interlock"-system för att kunna sy upp blusar. "Inom kort tid, påminner hon sig, började jag sälja dussintalet varor i ett stånd Soyapangos torg. Det var ett litet men mycket viktigt steg, som gav mig hopp om framtiden."

Inom några få månader kunde Rosa Delmy betala av sitt lån och till och med sätta upp en egen affärsverksamhet. "Alla dessa kläder, förklarar hon, tillverkar vi här, min dotter, två anställda och jag. Jag är mycket stolt över att ha studerat i Siramá". För att klara av detta behövde jag inte studera särskilt lång tid. På ungefär tre månader lärde jag mig inte bara tillskärning och sömnad utan också hur man sätter upp en ateljé och hur man är

framgångsrik i sin verksamhet, utan att stagnera. ”Lektionerna som gav en inblick i affärsverksamhet, säger hon, hjälpte mig att investera i ny utrustning och nytt material som var nödvändiga för yrket, och nu håller vi på att försöka utöka affärsverksamheten. Tack vare allt detta är mina inkomster idag större och mitt liv har blivit mycket bättre,” förklarar Rosa Delmy.

Den är öppen för många salvadoranska kvinnor

Början till Siramá-Prusia kom år 1998 när en grupp människor kände sig gripna av Opus Deis grundares, den helige Josemaría Escrivás, läror, som uppmuntrar de kristna och alla människor med god vilja att ”se till att alla har tillräckliga materiella möjligheter, att det finns arbete för alla, att ingen känner sig orättvist begränsad i sitt samhälls- eller familjeliv” (*Samtal med Monsignore*

Escrivá, 95). För att visa sig trogna detta mål föreslog de att man i Soyapango skulle sätta igång ett samhälleligt projekt som skulle vända sig till kvinnor utan ekonomiska medel och se till att dessa fick nödvändiga kunskapar för att kunna utveckla en talang och på det viset på ett värdigt sätt kunna tjäna sitt uppehälle.

För detta nya initiativ hade de bara några äldre anläggningar, en f.d. kaffemagasin på gården till en hacienda vid namn "Prusia". Där lät de installera provisoriska ateljéer för tillskärning och sömnad, hantverk, skönhetsvård och bageri. Med osäkra omständigheter men med en djup tillit till Gud, började de med sitt första program som hade som namn "Hemmaföretag". Detta program hade gjorts upp med tanke på att eleverna inom en kort tid skulle lära ett yrke och få nödvändiga redskap för att kunna utveckla ett yrke.

Genom att utföra ett eget arbete skulle de medverka till att höja levnadsstandarden för sina närmaste och för de samhällen som de tillhörde.

Förutom de tekniska kurserna kompletteras utbildningen i Siramá med utvecklande och akademisk fördjupning i ämnen som ”betydelsen och organiserandet av arbete”, ”företagaranda” och ”relationerna med familjen och samhället”. Man anser det också vara av största vikt att förvärva de mänskliga och kristna dygder som förädlar arbetslivet och gör det värdigt.

Större inkomster

I ett visst ögonblick såg sig Siramá tvunget att bygga de slutgiltiga anläggningarna. Efter att ha försökt på många sätt att få de nödvändiga penningmedlen till detta blev det den belgiska staten, tillsammans med

andra institutioner och privatpersoner, som möjliggjorde byggandet av tre nya ateljéer som byggdes på tomten av det f.d. kaffehaciendan. Dessa nya byggnader utgör början till ett större projekt som kommer att öppna nya möjligheter även för kvinnor i andra kommuner.

Liksom är fallet med många andra samhällsinitiativ, är det svårt att exakt mäta omfånget av projektet, men man har t.ex. kunnat konstatera att omkring 70% av eleverna har ökat sina familjeinkomster genom att anlägga småföretag i sina hem. Många av studenterna har också kunnat komma in i arbetsmarknaden när det gäller branscherna bageri, sömnadsateljéer, hantverk eller skönhetssalonger.

Francisca Morales, som f.n. bor i Bosques del Río, där hon har ett bageri, studerade i Siramá-Prusia och

berättar här om sin erfarenhet: “Jag hade alltid tyckt om att baka bröd och kom på att jag skulle kunna gå den här kursen i Siramá. Jag tror att jag var i den första gruppen som utexaminerades härifrån. Sedan satte jag upp ett bageri där idag hela familjen arbetar. Vi började med en lerugn. På den tiden bakade jag brödet tillsammans med min mor men sedan ägnade hon sig åt försäljningen tillsammans med min syster, min moster och en kusin. Det är de tre som säljer brödet som jag och alla mina döttrar bakar. Vi har organiserat oss på det viset, och det går inte illa för oss.”

I Siramá är exempel som det med Francisca, där elever förvandlas till arbetsgivare, inte sällsynta. Många elever överför nämligen sina kunskaper till andra medlemmar av familjen och följer på det sättet den typiska hantverkssektorns traditioner och medel. T o m andra

grannstadsdelar har sett sig kunna dra nytta av dessa kunskaper och kommer till elever som tagit examen i Siramá och ber att få lära samma yrke som de fick.

Mer än en enkel upplärning

Å andra sidan sträcker sig utbildningen i Siramá-Prusia utöver det strikt ekonomiska ändamålet. Att höja den kulturella och mänskliga levnadsnivån i ett samhälle, innebär, som den helige Josemaría Escrivá påminner oss om, att ”stödja alla människors rätt att leva, att äga det nödvändiga för ett värdigt liv, att arbeta och vila (...) och framför allt, att känna och älska Gud med full frihet” (*Guds vänner*, 171). Denna prioritering gör att lärarna i centret försöker ge varje elev – utöver den rent tekniska utbildningen – uppmärksamhet riktad till just den elevens person där människans transcendens kan komma till uttryck

och hon lär sig att i arbetet söka det egna mötet med Gud och sin egen helgelse: ”Lägg ett övernaturligt syfte till ditt vanliga yrkesarbete, så kommer du att ha helgat ditt arbete” (Vägen, 359).

I alla sina kurser och program erbjuder Siramá-Prusia kvinnorna inte bara den teoretiska upplärningen utan också de nödvändiga medlen för att kunna lära sig ett yrke. Det finns ett system med stipendier som man erbjuder med hjälp från privata företag och privatpersoner som förstår solidaritetens betydelse. Detta gör det möjligt för många kvinnor att varje år lära sig ett yrke. Och om man har ett arbete får nuet en ny dimension och framtiden kan ses i rosenrött.

Om du önskar få mera information eller stödja 'Siramá-Prusia' ekonomiskt kan du vända dig till:

Marta Dinora Zepeda

E-post: sirama_prusia@hotmail.com

Tfn: (503) 263-9916

Sol López

.....

pdf | Dokument automatiskt skapad
från <https://opusdei.org/sv-se/article/el-salvador-en-yrkesskola-for-kvinnor/>
(2026-03-03)